

PCT 1

Consiliul General al Municipiului București

HOTĂRÂRE

Nr.: ___ din ___

*privind conferirea TITLULUI DE CETĂȚEAN DE ONOARE AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
domnului Voicu Rădescu*

Având în vedere referatul de aprobare al Primarului General al Municipiului București și raportul de specialitate al Direcției Cultură, Învățământ, Turism nr. _____;

Văzând raportul Comisiei cultură și culte nr..... și raportul Comisiei juridice și de disciplină nr.din cadrul Consiliului General al Municipiului București;

Ținând seama de prevederile Regulamentului privind acordarea unor distincții la nivelul Municipiului București, aprobat prin Hotărârea C.G.M.B. nr. 213/2018;

În temeiul prevederilor art. 129 alin. (13) și art. 139 alin. (1) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 *privind Codul administrativ*, cu modificările și completările ulterioare,

CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

HOTĂRĂȘTE:

Articol unic - Se conferă titlul de *Cetățean de Onoare al Municipiului București* domnului *Voicu Rădescu* pentru contribuția Domniei Sale la dezvoltarea și promovarea culturii din București.

Această hotărâre a fost adoptată în ședința ordinară a Consiliului General al Municipiului București din data de.....

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ,

SECRETAR GENERAL
AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
Georgiana ZAMFIR

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Primar General

NR. 2119/24.03.2021

REFERAT DE APROBARE privind conferirea Titlului de *Cetățean de Onoare al Municipiului București* domnului Voicu RĂDESCU

Istoria la Hegel este evoluția conștiinței universale, a naturii care ia conștiința de ea însăși. Istoria noastră postdecembristă este istoria unei societăți traumatizate care ia conștiința de ea însăși, restabilind echilibrul firesc cu instinctul de conservare care a prevalat. Trebuie să fim recunoscători, ca societate, acelor care, uitând adesea de ei înșiși, au exprimat în acești ani conștiința societății.

VOICU RADESCU este o conștiință. A fost în stradă în 21 decembrie 1989 și nu a făcut niciodată parada de asta. A fost implicat în toate cauzele civice postdecembriste, de la Standul Tineretului la Roșia Montana, de la locuințe sociale pentru persoane evacuate până la Berzei, Buzești și Hala Matache și toate celelalte.

Mai mult decât atât, a reușit. A reușit să creeze un teatru independent și să dea astfel posibilitatea multor tineri de perspectivă, atunci, să ajungă azi nume de referință în cultura noastră. A reușit să inițieze și să mențină un spațiu și un festival de jazz care a adus la București nume mari ale jazz-ului mondial. A reușit să ducă actul de cultură la un public care nu mai avusese expunere la cultura și să aducă în fața publicului "cult" problematica unei categorii sociale care nu mai fusese expusă.

Municipalitate va intra într-un parteneriat solid cu locuri culturale simbolice și importante pentru cultura orașului, cum sunt Green Hours și Teatrul de Luni, pentru a asigura permanentizarea acestora.

În acest context și văzând raportul de specialitate al Direcției Cultură, Învățământ, Turism,

Ținând cont că atribuirea titlului de Cetățean de Onoare al Municipiului București este un drept pe care legiuitorul îl dă Consiliului General conform prevederilor alin. (13), art. 129 din OUG nr. 57/2019 *privind Codul administrativ*, cu modificările și completările ulterioare, iar în baza *Regulamentului privind sistemul de acordare de distincții la nivelul Municipiului București*, aprobat prin HCGMB nr. 213/2018, titlul se poate acorda *personalităților române sau străine a căror activitate sau existență este/a fost legată în mod deosebit de viața orașului sau pentru talentul și serviciile deosebite* și că acordarea acestui titlu reprezintă o recompensă simbolică, fără implicații la bugetul local,

A fost întocmit proiectul de hotărâre *privind conferirea TITLULUI DE CETĂȚEAN DE ONOARE AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI domnului Voicu RĂDESCU*, pe care îl supun dezbaterii și aprobării Consiliului General al Municipiului București.

Primar General

Nicușor DAN

DIRECTIA JURIDIC

Director Executiv

Adrian IORDACHE

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Direcția Cultură, Învățământ, Turism

Nr. 1462 / 24.03.2021

RAPORT DE SPECIALITATE

privind acordarea Titlului de *Cetățean de Onoare al Municipiului București*
domnului Voicu RĂDESCU

VOICU RĂDESCU a reușit să fie un reper în peisajul teatrului independent din România. A înființat într-un subsol lung și îngust, un nou concept în România, un bar în care să bei o cafea bună în timp ce vizionezi un spectacol de calitate.

"Utopia" lui Voicu Rădescu care anul acesta adună 27 de ani plini de spectacole și concerte memorabile a fost numită *Teatrul Luni de la Green Hours* și este un reper în peisajul teatrului independent din România. Istoria Teatrului LUNI a însemnat muncă, perseverență și eforturile de a menține un spațiu și condiții de exprimare pentru artiștii care se simt creativi și liberi. Au fost spectacole cu nume mari pe afiș sau cu nume mici pe care le-a crescut și le-a ghidat pașii în această lume fascinantă a teatrului.

În măsura în care vor exista artiști care să-și susțină, înainte de orice altceva, imboldul creator, ca o necesitate pentru ei înșiși și pentru semeni, Teatrul LUNI va continua susține teatrul independent, o componentă de bază pentru cultură în ansamblul său, indispensabilă în viața tinerilor.

Maia Morgenstern, Coca Bloss, Constantin Cojocaru, Alexandru Dabija, Mihaela Rădescu, Dorina Crișan Rusu sunt doar câteva nume, oameni de cultură care au crezut în proiectul Domniei Sale și au dat viață personajelor într-un spațiu nonconformist, personal și învăluit în lumina teatrului Green Hours.

Teatrul Luni de la Green Hours a fost pentru Radu Afrim, Marius Manole, Florin Piersic Junior, Andreea Bibiri, Șerban Pavlu, Geanina Cărbunariu, Radu Apostol, Dorina Chiriac, Andreea Vălean, Peca Stefan, Ana Mărgineanu, Ada Milea, Tudor Aron Istodor, Ana Ularu, Dragoș Bucur, Radu Iacoban, Ilinca Manolache și mulți alții o rampă de lansare, pentru mulți chiar prima scena profesionistă care le-a oferit șansa de a apărea în fața spectatorilor.

Voicu Rădescu a creat un loc inedit în care spectatorul să revină, să iubească teatrul în toate formele lui, necondiționat.

Având în vedere cele prezentate și în semn de recunoaștere a eforturilor pe care domnul Voicu RĂDESCU le-a depus constant pentru promovarea valorilor teatrului românesc independent și pentru angajamentul său în favoarea creației artistice,

Văzând că, atribuirea titlului de Cetățean de Onoare al Municipiului București este un drept pe care legiuitorul îl dă Consiliului General conform prevederilor alin. (13), art. 129 din OUG nr. 57/2019, iar în baza *Regulamentului privind sistemul de acordare de distincții la nivelul Municipiului București*, aprobat prin HCGMB nr. 213/2018, titlul se poate acorda *personalităților române sau străine a căror activitate sau existență este/a fost legată în mod deosebit de viața orașului sau pentru talentul și serviciile deosebite*,

Ținând cont că, acordarea acestui titlu reprezintă o recompensă simbolică și nu are implicații la bugetul local,

A fost întocmit proiectul de hotărâre *privind conferirea TITLULUI DE CETĂȚEAN DE ONOARE AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI domnului Voicu Rădescu.*

Director Executiv

Liliana Maria TODERIUC-FEDORCA

Șef Serviciu

Georgiana TURCU

Întocmit: Raluca ALEXANDRESCU, Expert

Draga Voicule...

E foarte greu sa-ti scrie tie cineva un laudatio, pentru ca tu nu esti doar prietenul actorilor, Voicu Radescu, tu esti insusi teatrul independent, in cea mai pura forma a lui. Sunt, uite, 27 de ani de cand ai inceput utopia numita "Teatrul Luni de la Green Hours". Intr-un subsol lung si ingust, un bar de pe vremea comunismului, ai reusit sa faci cu adevarat un teatru. Adevarat in sensul ca acolo s-au facut spectacole memorabile, cu nume mari pe afis - Maia Morgenstern, Coca Bloss, Constantin Cojocaru, Alexandru Dabija, Mihaela Radescu, Dorina Crisan Rusu - dar si nume mici pe vremea cand au pasit in Green si care, in timp, au devenit de referinta in teatrul romanesc - Radu Afrim, Marius Manole, Florin Piersic Junior, Andreea Bibiri, Serban Pavlu, Geanina Carbutariu, Radu Apostol, Dorina Chiriac, Andreea Valean, Peca Stefan, Ana Margineanu, Ada Milea, Tudor Aron Istodor, Ana Ularu, Dragos Bucur, Radu Iacoban, Ilinca Manolache si atatia altii. Nu-mi ajunge nici timpul, nici memoria sa insir aici nesfarsita lista de nume de actori tineri proaspat iesiti de pe bancile scolilor din toata tara, pentru care Green Hours a fost prima scena profesionista care le-a oferit sansa de a aparea in fata spectatorilor. Desi nu ai studii in domeniul teatral, in mod paradoxal esti "directorul" cel mai deschis la diversitate artistica din cati au fost vreodata in peisajul romanesc. Am pus niste imense ghilimele inaintea cuvantului "director", pentru ca stiu cat de mult urasti orice fel de functie administrativa, dar parca nu se cade in acest context sa-ti spun "tatal lui Green Hours" asa cum fac de cate ori e nevoie sa spun in cuvinte putine ce esti tu pentru micutul teatru de pe Calea Victoriei. Altii, mai importanti decat mine, te-au numit chiar "tatal teatrului independent" si nu cred ca au exagerat niciun pic. Dintre miile de actori care ies de pe bancile facultatilor de teatru si care nu gasesc niciodata o usa deschisa spre teatrele de stat, nenumarati au poposit pe scena de la Green Hours, macar atata cat sa nu uite, cat sa nu renunte, cat sa nu cada in deznadejdea omului caruia i se amputeaza dreptul la munca pentru care s-a pregatit. Ai oferit o casa oricarui gen de teatru, de multe ori chiar unor spectacole care erau in total dezacord cu preferintele tale, de fiecare data motivand "Cred ca e nevoie si de asta, nu conteaza daca-mi place mie sau nu." N-ai fost niciodata un bun "om de marketing", cum se spune, asa ca Teatrul Luni de la Green Hours a fost mereu sarac, lefter de-a dreptul, lucru care a obligat artistii la creativitate, la ingeniozitate, la cautari mai degraba inlauntru decat in decoruri si efecte scenice. Ne-am descurcat in talentul gol la tine la teatru, nu prea ne-am scaldat in decoruri si costume, nici macar o cabina in adevaratul sens al cuvantului nu-mi amintesc sa fi fost vreodata, dar am avut ceva ce a compensat din plin toate lipsurile: libertate. N-ai fost niciodata "patronul" de la Green Hours, ai fost doar Voicu, omul care ne-a iubit, ne-a crescut si mai ales ne-a respectat. Ramane un mister pentru noi toti cum ai reusit sa tii in viata Greenul timp de 27 de ani fara niciun fel de ajutor de la stat si fara vreun sponsor, asa cum ramane un mister cum, dupa ani buni in care Green Hours era cel mai in voga loc din Bucuresti, tu ai reusit sa ramai mereu hippiotul preponderent lefter. Esti un cetatean al Bucurestiului, dar nu unul oarecare, ci unul vinovat de a fi transformat in spectatori impatimiti multi bucuresteni care nu pusesera vreodata piciorul intr-un teatru. Green Hours e locul in care spectatorul se intoarce mereu, desi peretii sunt tot mai scorojiti si canapelele tot mai ponosite, pentru ca acolo bariera dintre actor si spectator nu exista si pentru ca acolo iubirea de teatru e singura posibilitate. Si, de ce sa n-o spun?, pentru ca acolo biletele au fost intotdeauna caraghios de ieftine, ca nu cumva pretul sa fie motiv de nevenit la teatru pentru cineva. M-am uitat in monitorul oficial sa vad ce inseamna "cetatean de onoare al orasului". Se pare ca e "cea mai inalta distinctie civica acordata de consiliul general al municipiului Bucuresti". N-ai luat tu multe premii la viata ta, din cate mi-amintesc, doar UNITER-ul a dat la un moment dat teatrului tau Premiul De Excelenta, lucru care te-a bulversat total, pentru ca hippiotii nu iau premii de felul lor. In schimb, noi, artistii, am luat de multe ori premii si aici, si prin lume, pentru spectacolele facute in casa pe care ne-ai oferit-

o. Daca te vor face cumva "cetatean de onoare al Bucurestiului, cea mai inalta dinstinctie civica, sper din inima ca "onoare" se refera la faptul ca noi, bucurestenii, ca si artistii de peste tot care am trecut prin Green, suntem onorati ca te-ai nascut si ai trait in orasul asta asa cum ai facut-o.

Lia Bugnar

Voicu Rădescu a compus o scrisoare dedicată lui Tom Waits pe care nu i-a trimis-o niciodată. Visul lui era ca Tom să vină și să cânte în Green, cu un pahar de whiskey pe pian și o țigară ațrîndu-i din colțul gurii.

Poate că dacă ar fi ajuns la el, Tom ar fi acceptat invitația.

Și probabil la fel și Beatleșii și Frank Zappa și Lou Reed și Miles Davis și în principiu toți nebunii pe care îi adoră Voicu Rădescu și care au recompus lumea muzicală, întorcînd-o cu susul în jos, dacă ar fi trecut prin București, ar fi ajuns și la Green Hours.

Green Hours este primul club de jazz din România postdecembristă(1994), care s-a răsărit cu o casă de discuri proprie, Green Records (1998) și cu un festival ce-i poartă numele Green Hours JAZZ Fest (2008).

În 27 de ani de existență, la Green Hours s-au perindat nume dintre cele mai sonore din jazz-ul, blues-ul și scena de world music, atît din România, cît și de peste hotare.

Pianistul polonez Leszek Mozdzer s-a lăsat inspirat de Green și și-a deschis propriul lui club de jazz în orașul natal.

O altă legendă a jazz-ului european contemporan, elvețianul Nik Baertsch a acceptat să cânte gratis atunci cînd Green Hours se afla în impas.

Green Hours este unul dintre puținele locuri poate chiar din lume unde pe aceeași scenă încap și jazz (clasic, contemporan sau de avangardă), muzică experimentală, blues și lăutărie. Și acest lucru pentru că Voicu Rădescu, "tatăl teatrului independent din România" și amantul curios al muzicii jazz, a propovăduit dintotdeauna libertatea de exprimare.

Chiar dacă boxele din Green nu sînt cele mai bune, chiar dacă nu există un pian acustic și scena poate scîrîi pe un solo de saxofon, există o magie a locului care îi atrage pe cei mai diverși muzicieni și îi îmbie spre o creativitate perpetuă.

Și după fiecare concert, după fiecare bis al bis-ului, encore al encore-ului, tot îți vine să strigi din sală: "Play it again, Sam".

Cam așa-i spiritul, așa-i locul, așa-i Voicu Rădescu.

Rozana Mihalache